

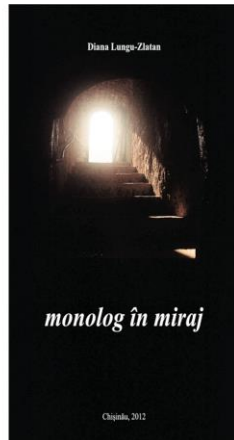
O altă iasomie.

Diana Lungu-Zlatan, *Monolog în miraj*, Prefață de Ion Ciocanu, Chișinău, 2012

Ion CIOCANU
scriitor, doctor habilitat

Diana Lungu-Zlatan
absoluția dintr-o altă lume
de poezie.
A citit la Școala medie
alte scrieri de înaltă calitate,
cum ar fi:
Este absolventă a Facultății de
Filologie, secția română, a U.P.S.
„Ion Creangă” din Chișinău.
A reprezentat studiul în Noua
Zeelandă la primăria din 1997. A fost
selecționată pentru concursul și
prezentarea de literatură
românească, prezentată
Universității pe scena - Dicționar
Facultății de Filologie.
Activă în U.P.S. A Compas
„Tribuna” din 1998. Se ocupă
de cultura de raport de peți în
domeniul cultural, social, politic, economic,
ca și prezentarea de conținuturi.
Diana este de realitate prezentă constant în
activa Culturală din Chișinău, în
cadrul de colaborare special, raport
realizată în cadrul „Aparat Cultural”.
Din 2011, este redactor-șef al revistei
„Cronica”.
Diana este de realitate prezentă în
raport cultural, din 2004, prezentarea culturală a
Ion Maria Bocu. Prezentarea Culturală.
A colaborat în U.P.S. din Chișinău în cadrul
activității culturale în zona colaborării multilingvistice.
raport de colaborare special, raport
realizată în cadrul „Aparat Cultural”.
Din 2011, este redactor-șef al revistei
„Cronica”.
Diana este de realitate prezentă în
raport cultural, din 2004, prezentarea culturală a
Ion Maria Bocu. Prezentarea Culturală.

Lectura manuscrisului acestei cărți ne-a făcut să ne întoarcem imaginar la o „rămurea de iasomie” cântată de un autor oarecum vechi, nu zicem învechit, dar totuși... De data aceasta vorbește o femeie, altfel zis – chiar o iasomie, una care, în viziunea noastră, ar fi îndreptățită, poate pe deplin îndreptățită, să se (auto)prezinte în toată gingășia, frumusețea și puterea de seducție cu care a înzestrat-o măria sa Natura. Ar fi... Însă, Diana Ciugureanu-Zlatan ne propune o altă viziune asupra florei menite să simbolizeze plenar albul imaculat, puritatea desăvârșită și pomenita deja putere de seducție. În urma unui concurs nefast de împrejurări ale

vieții, *sugerate* de autoare ingenios (și dureros!), eroina lirică a poeziei sale ajunge „o iasomie / În bătaia grindinei” și așteptata de noi, împlinire a destinației splendidei flori e pusă la o foarte grea încercare. Suntem în împărăția sugestiei lirice și poate n-ar strica să deschidem niște paranteze. Nu vrem să-i răpim cititorului plăcerea de a o face el însuși, din partea noastră dorindu-l conștient de adevărul că poezia, în esență, nu e despre flori, păsări, animale sau obiecte, ci – fie și prin mijlocirea acestora – despre om, despre stările lui sufletești și de conștiință.

Or, poeta Diana Lungu-Zlatan simte, vede, înțelege ceva mai mult, am zice mult mai mult, și-n fulgul dintr-o altă piesă lirică, întemeiată - și aceasta – pe sugestia unor stări de suflet care nu pot fi numite univoc sau povestite în mod pur rațional, ci necesită să fie prinse de cititor din țesătura vie a textelor cu antenele fine ale firii lui *spirituale*. Convingerea noastră e că *fulgul* din această poezie nu se deosebește în principiu de *iasomia* din opera precedentă, semnificația sa fiind sugerată de contextul original al dorinței partenerului eroinei de a-l *prinde*, a-i asculta *muzica formelor* și a-l avea în mână („în palma ta”), dorință irealizabilă în clipa în care, ajuns în palma „*aburindă* de sete” a bărbatului, fulgul se topește, lăsându-l pe doritorul de a-l poseda „iarăși singur”, „cu liniile mâinii”, care acum îi par „mai străine./ mai profunde/ și mai veșnice”.

Am zis mai devreme, *poeta* Diana Ciugureanu-Zlatan, și e locul să subliniem că, indiferent de măsura în care modul nostru de a ne argumenta afirmațiile e convingător sau poate nu, autoarea cărții de față merită acest supranume, de vreme ce intuiește o semnificație originală, neașteptat de originală, parabolei intitulată *Apocalipsă*. Soarele pe care la un moment dat (incredibil, dar poate totuși nu) îl podidesc lacrimi abundente (ca pe o femeie-iasomie sau fulg) e imaginat în situația de a implora vânturile să-i curățe măcar un segment de vedere pentru a-și putea realiza menirea, a da oamenilor lumina hărăzită de Dumnezeu sau, după cum scrie poeta, pentru a nu „evada nicicând / spre lumi mai bune”, ci a-și urma „datul său / ca pe un blestem / de viață și iubire”.

Un viguros și rodnic subtext semnificativ am detectat în poeziile *De ce trandafirii...* și *Ochi de cerșetor*, apoi și-n unele crochiuri sau miniaturi poetice, inclusiv în acelea în care autoarea nu atât spune / afirmă ceva, cât întreabă, adică se și ne îndeamnă a căuta soluții unor situații poetice cam neobișnuite în lirica noastră contemporană. Dar fiți atenți, onorați cititori, la *Puf de mucegai*, *Perseverență întru verde* și la alte construcții lirice de aceeași natură, aureolate de o reală forță de a incita, de a răscoli niște stări complicate pe care le simțim mulți și adesea, fără să le putem exprima toți și cel puțin uneori.

În carte predomină poeziile de o concentrație rar întâlnită în întreaga lirică din ultimul timp. Un exemplu concludent e această *Inimă cu aripi*, în care eroina părăsită nu așteaptă ca partenerul să-i ceară *iertarea*, deoarece anume el *dăduse* inimii ei aripi, o *făcuse*, deci, capabilă de zbor sau, cum se exprimă poeta, în altă parte, de semizbor. Dar și poezia *Buni* poate fi nominalizată în același sens.

Or, nu ne-am propus să „dezghiocăm” toate poeziile care ne-au impresionat. Împărtășim cititorului satisfacția de a fi gustat din deliciile unei gândiri poetice de bun augur și ale unei expresii lirice surprinzătoare nu numai în cazul unui debutant.